

Nógrád Miksa Fogadott Unokájával

Ez a kép az 1990-es években készült, én vagyok rajta a nevelt fiam gyerekével, Rolanddal, akit unokámként szeretek.

A második feleségem halála után 1967-ig egyedül éltem, akkor nősültem meg újra. A én lakásomat a harmadik feleségem, Zelig Éva előző házasságából született huszonhárom éves fia kapta meg. Velünk egy időben esküdött, és a feleségével odamentek lakni a Wesselényi utcába. Én meg jöttem ide, Éva lakásába, csupán azért, mert ott nem volt lift. A három emelet magas volt, és nekem akkor már nehéz volt felgyalogolni.

Évát, a harmadik feleségemet a holokauszt idején Pesten bújtatták a gyerekével együtt. A volt férje katonatiszt volt, de nem éltek jól. Elvált asszonyként ismertem meg, az előző férje félig zsidó volt. A gyereke 1944 decemberében született, és Éva a csecsemő Lacikával itthon, bujkálva élte át az egész háborút.

Vele az esküvőnk a tanácsnál, az Andrassy úton volt. Ez a feleségem az Elzettben dolgozott a Váci úton, de a gyár azóta már megszűnt. Éva is csinos nő volt, szőke. A két előző feleségemnek barna haja volt. Éva is párttag volt, és bár zsidó származású, vele sem tartottuk meg a nagyobb ünnepeket.

A harmadik feleségemmel 1967-től 1989-ig éltünk együtt. Végül ő is megbetegedett. Ő is, mint a második feleségem, hamvasztva lett eltemetve. Először kolumbáriumba került, végül aztán elszórtam. Nekem is be van fizetve az elszórás. Ez a legtisztább dolog szerintem...

A megmaradt rokonsággal végig összejártunk, mint például az unokahúggal, amíg meg nem halt, pár éve. Most a lányával járunk össze szombatoként ebédelni. Vasárnap pedig az unokámmal, Rolanddal. Ő ugyan nem unokám -- hiszen az apja a harmadik feleségem első házasságából származó fia --, de én annak tartom őt. Ők sokáig laktak ott a Wesselényi utcában, majd időközben szereztem nekik egy lakást kinn a lakótelepen, Békásmegyeren, de most végül a

Hűvösvölgyben laknak. Velük tartom a kapcsolatot az unokámon keresztül, aki most tizenhét éves.